

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Projednání skutku, který má znaky přestupku, osob vyloučených z působnosti přestupkového zákona**

Student/ka: **Jakub Kodeš**

Autor posudku: **prof. JUDr. Martin Kopecký, CSc.**

Úkolem diplomanta bylo věnovat se tématu protiprávních jednání majících znaky přestupku, neprojednáváných však podle přestupkového zákona, ale z důvodu absence osobní působnosti podle jiných zákonů. Posuzovaná diplomová práce o rozsahu cca 76 stran číslovaného textu (bez titulních stran, obsahu, resumé a seznamu literatury) se věnuje vedle tohoto základního úkolu některým otázkám přestupkového práva, především rozsahu působnosti přestupkového zákona, a rovněž i některým otázkám postavení osob podle § 4 odst. 4 a 5 přestupkového zákona. Při čtení práce vychází, že byla asi nadměrná pozornost věnována uvádění nesouvisějícího textu jako třeba ke vzniku a zániku služebního poměru, obecným povinnostem osob vyloučených z působnosti přestupkového zákona. Větší pozornost měla být věnována naproti tomu vlastní problematice jednání těchto osob mající znaky přestupku a jejich odlišení od kázeňských přestupků spočívajících v porušení kázně speciálně po takových osobách vyžadované. V takovém případě mohl být třeba učiněn srovnávací rozbor, z něhož by vyplývalo, že některým osobám hrozí za jednání, které má znaky přestupku, stejný druh trestu jako v případě přestupku, u jiných že ale ze zvláštních zákonů vyplývají možnosti ukládat tresty jiné.

Věcnou připomínku mám k textu o přestupcích soudců Ústavního soudu, neboť provedený rozbor neodpovídá platné úpravě – nebere do úvahy novelu uskutečněnou zákonem č. 173/2018 Sb. Jinak by nemohl autor např. napsat, že „soudce Ústavního soudu nelze stíhat za přestupek po dobu výkonu jeho funkce“ (str. 19), citoval by naopak i druhou větu § 133 odst. 2 zákona o Ústavním soudu (viz citace § 133 na str. 20).

Nepřesná je formulace na str. 22: poslanci/senátoři se nemohou „rozhodnout, kterou z těchto variant zvolí, a to až vydání rozhodnutí o přestupku, které vydává správní orgán prvního stupně“, tedy zda se bude přestupek řešit podle přestupkového zákona, nebo zda bude zahájeno disciplinární řízení. Uvedení mají možnost požádat (jednou) o projednání přestupku v disciplinárním řízení, jinou volbu pak už nemají.

Ke str. 36: není jasné, co má být „kázeňský trest náhrady škody“.

Ke str. 40: uvádí-li autor příklad z rozhodovací činnosti soudu, měl rozebrat odůvodnění rozsudku KS v Ústí nad Labem, nikoli citovat výrok, který žádnou informaci pro čtenáře nepřináší.

Ke str. 64: není přesné vyjádření, že o správnosti uložení kázeňských trestů „rozhodoval“ Veřejný ochránce práv.

Text práce byl ověřen systémem THESES.CZ, podle něhož je shoda s jiným pramenem 12 %; shoda je vyvolána především přebíráním textu (mnohdy nadbytečným) právních předpisů.

Předložená práce v zásadě splňuje požadavky na tento druh kvalifikační práce kladené, předběžně navrhuji hodnocení „velmi dobře“.

V Plzni dne 19. dubna 2022

prof. JUDr. Martin Kopecký, CSc.